Entrada

Contemplatius en la saturació (II)

Per pregaria.cat el dg., 29/01/2012 - 09:00

Es van telefonar diverses vegades però va resultar molt complicat quedar un dia per a prendre cafè. La Mireia és una persona molt ocupada, participa d'infinitat de projectes i voluntariats, i al *facebook* no paren d'afegir-se-li nous amics. La Mireia va estudiar a la mateixa escola que enJordi. Sempre han estat bons companys, i en els moments difícils saben que s'ho poden explicar tot; són transparents i s'ajuden. És clar que pot passar un any sense dir-se res; però tenen molt clar que hi són.

Per fi el dissabte a tres quarts d'una s'han trobat. I ara estan prenent un cafè a "Les Arenes". Enmig del batibull de la gent, es troben sols i ben connectats.

Jordi, a mi em va passar ara farà un any una cosa semblant al que m'has explicat. Una nit, tornava a casa molt tard amb la moto, i em vaig parar davant d'un semàfor. Mentre esperava que es poses verd em vaig dir sobtadament: "prou, no ho suporto més" Vaig entendre l'absurd de la meva vida. Era als núvols. El semàfor va canviar a verd, i jo allà parada dient-me que havia de fer un canvi radical de vida. Imagina't!!

Abans d'anar a dormir ja havia pres la decisió d'anar al monestir de Sant Bernat. No és que m'entusiasmi massa aquella vida, que no paren de resar, però és un lloc tranquil, penjat de la muntanya, amb bona vista i ningú et demana res. A l'oficina es pensaven que era a Londres. Sense masses ganes hi vaig entrar per si veia més clar que la vida que portava estava triturant el meu temps....i la veritat, em va anar molt bé. Un dimecres i un dijous que m`han canviat.

La conversa amb la Mireia, com sempre, va impactar en Jordi, que a les poques setmanes, no va anar a cap monestir, però va decidir fer una llarga caminada per la serralada del Montnegre. Cal trencar la monotonia, prendre distància del ritme normal i allà a ple bosc intentar de posar les coses en ordre i veure per on cal seguir.

Tres preguntes:

Jordi, per què no ets feliç?

Jordi, quin sentit vols donar a la teva vida?

Jordi, i si tornessis a pregar?

En Jordi va començat per aquesta última pregunta. El Montnegre era una església diferent, feta de bosc, cel, ocells i natura... va ser una trobada amb el passat, aquell anys universitaris. Cal iniciar un projecte nou:

Què passaria si tornés a ser deixeble teu, Jesús ?

Començaré per intentar renovar la pregària,

Tallaré algunes despeses inútils,

Abans de sis mesos aniré a fer exercicis espirituals

Intentaré tornar a connectar amb el grup.

No puc girar l'esquena a l'acció social, com? On?....

Jesús Renau sj.